

[Hartvig Frisch.]

traktater, og er Udtryk for en Planøkonomi med Statens Regulering, hvad Mening er der saa i at gaa Landet over og bilde Befolkningen ind, at blot man forlader Valutacentralen og gennemfører Liberalismen, saa er Landbruget reddet.

Paa Venstre har denne Livsløgnens Politik, hvorved man løber fra hele Partiets Bedrift i 1933, hævnnet sig grusomt. Man leffede dengang for L. S.-Profeterne rundt i Venstres Presse, og en skønne Dag var Oprøret i fuld Gang, som det altid vil være i et Parti, som ikke tør staa ved sine Handlinger, ved de Afstemninger, de selv har været med til, ved de Ting, de selv har været med til at udføre. Hvem kan nemlig tro paa et saadant Parti? Nu gaar det til Valg paa en Pjece, der maaler Temperaturen hos Patientten Danmark og aabenbart er beregnet paa Analfabeter, i alt Fald statistisk set, for alle Kurverne — der er tre Diagrammer med Kurver —, alle Kurverne løber fra det ene Hjørne af Diagrammet op til det andet uden nogen som helst Angivelse af, hvilke Tal der maales.

Nu ser jeg i „Frederiksborg Amts Avis“ i Dag, at man i en ledende Artikel siger: Hvorfor gendriver I det ikke? Jeg gad nok vide, hvordan man skulde gendrive det. Der staar ingen Tal forned, hverken paa Ordinat- eller Abcisseaksen. Der løber en Kurve fra det ene Hjørne til det andet, og den skal vise, hvor rædselsfuldt Danmarks Økonomi har udviklet sig. Og saa er den Agitation tilmed ført i et Aar, hvor Skatteangivelserne, efterhaanden som Skatteligningerne melder sig med Resultater ogsaa for Landet, er i god Stigning, og hvor selve Knud Bach erklærer, at der ikke eksisterer anden Landbrugskrise end den, Rigsdagen selv laver. Ja, det har jeg egentlig gennem hele 1938 haft en Mistanke om, selv før Forrentningsprocenten paa 4,2 fremkom. Men nu faar vi at vide fra den store Bondehøvding, at den Landbrugskrise, vi her staar og taler om, kun er noget, vi taler om herinde.

Over for al den megen Splittelse inden for de gamle Oppositionspartier, hvad enten den nu er paa Grundlovspolitikken eller i Erhvervspolitikken, er det en Lykke for Landet, at Socialdemokratiet til Gengæld viser en stadig Fasthed, idet det for længst er vokset ud af den egentlige Arbejderklassens Rækker, og det har gennem sin Samfundspolitik formaaet at forene i Stedet for at splitte. Derfor staar Socialdemokratiet som det virkelige Samlingstegn i dansk Politik. Men ikke des mindre skal man

opleve, at ethvert nyt Splittelsesforsøg, der gøres, pynter sig med Etiketten Samling. Det eneste, som er fælles for alle disse Splittelsesretninger, lige fra Kommunismen til de stærkest bestøvede Nazister, er, at de vender sig mod Socialdemokratiet i en instinktiv Følelse af, at saa længe Socialdemokratiet er stærkt, er alle deres Hyl forgæves. Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, som vægrer sig ved at kaldes Nazist, men som optager hele Nazismens Agitation, erklærer, at han vil udrydde Socialdemokratiet, men uden at bekæmpe Arbejderne. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han ikke vil staa frem her og udtale sig klart om sit Syn paa Arbejdernes Organisationsfrihed — og jeg tænker ikke her paa den politiske, men jeg siger deres Organisationsfrihed —, fagligt, kooperativt, kulturelt.

Skal Arbejderne efter det ærede Medlems Mening have Lov til frit at vælge deres Tillidsmænd i deres Foreninger, vælge dem, som de selv vil, uanset om disses politiske Mening passer det ærede Medlem eller ej? For i saa Fald faar det ærede Medlem vist lidt svært ved at udrydde Socialdemokratiet, eftersom Socialismen vokser lige saa naturligt ud af en Arbejders Livsvilkaar som Konservatismen ud af en Generalauditørs. Ved Siden af „Nationalt Samvirke“, hvis første Samvirkehandling er at ville udrydde et Parti, der omfatter mellem 40 og 50 pCt. af Befolkningen, har vi ogsaa faaet „Dansk Samling“ repræsenteret her i Tinget ved et tidligere Medlem af min egen Gruppe, det ærede Medlem Hr. Dalby. Hvordan det ærede Medlem har følt sig, før han kom til Samling, det skal jeg ikke udtale mig om, men jeg vil gerne sige et Par Ord om selve Overbevisningsskiftet. Alle vi, der ved, hvad en Overbevisning betyder, og som føler Respekt for enhver ærlig Overbevisning, kan ogsaa anerkende et Overbevisningsskifte, naar det fremgaar af en personlig Kamp; men naar en Mand først gør sig alle mulige Anstrengelser for at blive opstillet inden for et Parti og saa derefter, fordi hans Vælgere ikke vil genopstille ham, hovedkuldts styrter sig over i et andet Parti, er det kun Foragt værd. Naar vedkommende saa tilmed har ladet sig bruge i en tarvelig Sensationsspekulation af Hr. Arne Sørensen, som i sit Blad „De danskes Vej“ praler med, at hans Blad, dette Sensationsoplag, var trykt, før Overløberens Meddelelse endnu var tilgaaet hans tidligere Gruppe — det prales der med i Bladet —, saa ophører Tilfældet at have Præg af noget som helst andet end de 30 Sølvpenge. Da Fritz Clausen